

MOUCHA VERSUS BAVORÁK

Rychle zamrkal, ale bylo pozdě. Mouchu, která mu v plné rychlosti vlétla do levého oka, neodehnal. Cítil, jak ji víčkem přimáčkkl, utopil v slzách a zatlačil pod oční bulvu.

Promnul si oko hřbetem ruky, ale tím jen dílo zkázy dokonal. Jak tady uprostřed rozpáleného asfaltu a betonu vůbec může nějaký hmyz přežít? Má snad speciální výzbroj? Muši brnění? Byla ta moucha naprogramovaná, aby vyhubila poslední chodce, kteří se odváží do téhle no-go zóny vstoupit?

Stál oslepený na ostrůvku uprostřed nepřehledné křižovatky. Řidiči se s umanutými výrazy a s dlaní opřenou o klakson prodírali napříč několikaproudou silnicí. V krátkém křížení se snažili protlačit do správného odbočovacího pruhu. Ostatní na ty dezertéry troubili, ať nezdržují. Kluka zaseknutého mezi přechody si nikdo nevšímal.

ZMIZNI!
VODPAL!

Muška se mu převalovala v očním důlku jako balvan. Jak ji dostat ven? Vytrvale mrkal, z koutku mu vytékaly slzy, ale muší mrtvolka se k odchodu neměla. Stáhl si řasy přes oko a střídavě stáčel zrak nahoru, dolů a do obou stran, aby vetřelce vypudil. Doráželo na něj burácení motorů, vnímal za sebou vyvýšenou magistrálu a před sebou vlaky brzdící před hlavním nádražím.

ZTRAŤ SE,
KSICHTE!

„Co čumíš?!“ zařval na něj kdosi z otevřeného okýnka. Asi si špatně vyložil klukovy škleby a křečovitě pohyby končetin. Chlap v bavoráku se cítil jako těžkooděnc na koni. Neporazitelný. Povýšený nad plebs, který se motá kolem. Pěšák tu nemá co dělat, tudy chodí pěšky na Žižkov jenom naprostí zoufalci. Když bude chtít, rozmázne ho jako otravnou mouchu.

TÁHNI,
SMRADE!

Kluk ho slyšel a dokázal si domyslet i další nadávky, jimiž ho řidič častoval a které už zanikly v okolním šumu. Napřímil se a upřel zrak za odjíždějícím bavorákem, přestože přes zarudlé oko téměř neviděl. Nad kapotu se ještě vysunula ruka se zdviženým prostředníčkem a pak příšerně zaskřípaly

plechy. Auta se do sebe zaklesla a ostatní se k nim nevyhnutelně blížila. Před hromadnou srážkou nebylo kam uhnout, zvláště když po kolejích přijížděla tramvaj s proklatě dlouhou brzdou dráhou.

Kluk konečně ze slz vylovil, co hledal. Na špičce ukazováčku držel malou mušku. Otřel ji o křafasy a pak se svižným krokem vydal Husitskou ulicí směrem k hoře Vítkov.

JDI POŘÁD HUSITSKOU, DOKUD
NENARAZÍŠ NA HAŠKA NA KONI.

ESTAKÁDA

NEMĚL BY HAŠEK SEDĚT U PIVA
A NA KONI RAJTOVAT ŽIŽKA?

